

er 50 Øre maanedlig. Man henvende sig til Formanden, Fru Anna Larsen, Blaagaards-gade Nr. 7.

Redaktøren af „Hvad vi vil“ har flere Gange i Vinter haft Lejlighed til at overvære Kvindelige Fagforeningers Maskerader og Fester og kan ikke noksom beundre de smukke Forsøg, der fra Arbejdernes egen Side gøres for at bringe disse Fornøjelser ind i et opdragende Spor. Saaledes var vi for nogen Tid siden ved Maskinstrikkernes Maskerade, hvor der i Løbet af Aftenen fandt et Optog Sted af Høstkarle og Høstpiger, der i svenske Nationaldragter fejrede en St. Hans Fest. Det var en fuldstændig lille Ballet, nydelig og sympathetisk, med en lystig Spillemand i Spidsen veksledes der med Sang, Deklamation og Dans. Det var unge Piger fra forskellige andre Fagforeninger, der gennem 17 Prøver og under en udmærket Danselærer og Instruktør havde glædet sig selv med at indøve dette Optog.

Vi ønskede kun, at de Folk, som man ofte hører bebrejde Arbejderne deres Forlystelsessyge, havde været til Stede og set, paa hvilken uskyldig og smuk Maade de ældre Fagforeningsmedlemmer søger at drage Ungdommen op til at samles med dem, for — naar de som i Leg har vundet deres Sympathi — da at vække deres egne Arbejderinteresser og oplyse dem om de sociale Spørgsmaal i det hele. Man kan være vis paa, at de unge, der har sluttet sig til Fagforeningerne, de foragter uskon og støjende Lystighed.

Kvinder, der studerer Medicin.

Om dette Emne har Professor Hermann von Meyer i Zürich skrevet en interessant Afhandling, af hvilken vi fremhæver følgende.

Prof. Meyer indrømmer først med saglig Begrundelse Kvindens Berettigelse til at drage Videnskaberne og navnlig Lægepraxis ind under sin Virkekreds. Man har saa ofte opkastet det Spørgsmaal: om Kvindens Beskæftigelse med det medicinske Studium ikke maatte fordømmes som upassende og stri-

dende mod Sædeligheden. Man har frygtet for, at den samtidige Undervisning af unge Mænd og Kvinder, deres Samværen i Auditorierne og ved de praktiske Øvelser skulde være skadelig for den gode Tone og aflede deres Opmærksomhed fra Studierne. Men disse Indvendinger har vist sig uholdbare. Det er værd at lægge Mærke til, at Talen om Adskillelse af Kønnene kun kommer fra de Universiteter, ved hvilke ingen kvindelige studerende findes, og som overhovedet sætter sig imod Optagelse af saadanne.

Prof. Meyer har ved sin mangeaarige Virksomhed som Professor i Anatomi haft rigelig Lejlighed til at samle Iagttagelser og Erfaringer. Hverken Lærer eller Studenter kunde, selv om de i og for sig var mod kvindelige Studenter, finde noget Misforhold. Mine egne Erfaringer saa vel som mine Kollegers, skriver han, har aldrig givet mig Lejlighed til at bemærke nogen Forstyrrelse af Ordenen eller Alvoret under Studiet. I Auditorierne og ved de praktiske Øvelser herskede der stedse en sømmelig Tone, og Studenterne omgikkes altid taktfuldt med deres kvindelige Kolleger. De kvindelige Studenter iagttog i deres hele Optræden og Væsen en fuldkommen dannet Holdning og viste sig hverken emanciperede eller blaastrompeagtige. I Særdeleshed maatte man betegne de fleste som mønsterværdige i Flid og Iver for Studiet, og navnlig udmærkede flere af dem sig i de praktisk-anatomiske Opgaver ved fint og sirligt Arbejde.

Endvidere er det Spørgsmaal kommet frem, om det ikke vilde være heldigt at holde særlige Forelæsninger eller oprette særlige Højskoler for kvindelige studerende. Prof. v. Meyer er ikke for dette, fordi der herved middelbart vilde gives en almindelig Opfordring til Studering. Men at opmuntre hertil vilde lige saa lidt være paa sin Plads, som en Bekæmpelse vilde være uheldbringende. Paa den anden Side stræber de studerende Kvinder efter en Adskillelse, fordi de vil sætte et regelmæssigt Studium som Læger igennem.

Efter Forfatterens Mening lader Bevæ-

gelsen sig ikke længer bringe ud af Verden, fordi de fremkomne Indvendinger ikke mere holder stik. Hittil har Erfaringen vist, at kvindelige Læger i Virkeligheden formaar at udfolde en gavnlig Virksomhed, og at Kvinder som Læger kan bringe Kvinden uberegnelig Velsignelse.

Prof. v. Meyer anbefaler derimod ikke at stille Fordringerne for Optagelse for lave, for at kun saadanne, der virkelig mener det alvorligt med Studiet, kan blive i Stand til at optages. Derved undgaas Faren for Indtrængen af ukvalificerede Elementer, der kun vilde bringe Sagen i Vanry, og de virkelig studerende Kvinder i en falsk Stilling. Saaledes har man ogsaa i Zürich efter de gjorte Erfaringer skærpet Betingelserne for Optagelse.

(Efter det tyske ved A. B.).

Meddelelser.

Vi tillader os at henlede Opmærksomheden paa omstaaende Avertissement fra Kvindelig Fremskridtsforening, angaaende de af Foreningen arrangerede Fastelavnsløjer m. m. Mandag Aften og raader alle vore Venner til i Tide at sikre sig Adgangskort dertil, da det utvivlsomt bliver en højst fornøjelig Sammenkomst.

„Et mørkt Billede“. Redaktionen har modtaget 10 Kr. fra William & Laura Holm til Bøspisningen. Smedegade 12.

Kvindevalgretsforeningen afholder sin ordinære Generalforsamling Tirsdagen den 17. Februar Kl. 8 Østergade 15. De, der ønsker Forslag behandlede, bedes inden 10. Februar at indsende disse til Formanden, Fru Line Luplau, Bianco Lunos Allé Nr. 9.

Kvindelig Fremskridtsforenings Generalforsamling Mandag den 23. Februar.

Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at af de fire efter Tour afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, Formanden Fru Meyer, Fru Bajer, Fru Holm og Fru Jørgensen, kan ingen modtage Genvalg.

1)

Otte Dages Skilsmisse.

Af

Amanda Kerffstedt.

Oversat af S. H.

Dagene i Forvejen havde der været Hovedrengøring, og i Dag skulde der ryddes op i Skuffer og Skabe.

„Aa, Du kan ikke tro, hvor det er interessant at rydde op i de nederste Skuffer“, sagde Valeria til sin Mand. Man finder saa mange forskellige Sager, som man helt har glemt, at man ejede, man genser gamle Venner fra Barndom og Ungdom. Ja, det er virkelig som „gik man i Mindets Tempelgaarde“, deklamerede hun leende.

„Vennerne fra Ungdommen har dog ikke naaet at blive gamle“, sagde hun ligeledes leende og slog hende let med Servietten over Kinden; ti han rejste sig i det samme fra Frokostbordet. „Men til Lykke med

dine gamle Rariteter. Jeg gaar ned til Havnen og kommer tilbage omkring Kl. et.“

„Du glemmer at sige Farvel“, sagde hun en Smule bebrejdende.

„Ja, rigtigt ja, det glemte jeg virkelig.“

Han vendte smilende tilbage, hun rakte sig op imod ham, og han kyssede hende.

„Er det nu godt?“ sagde han.

„Ja, nu er det som det skal være“, svarede hun.

Da han var gaaet, gjorde hun et lille Løb ud i Køkkenet, sagde Kokkepigen Besked, og saa skulde hun begynde at rydde op. Hun vaklede lidt mellem Chiffonieren i Spisestuen og Skabene under Bogskabet i Dagligstuen, men Dagligstuen vandt Sejrr. Hun slog begge Skabsdørene op og satte sig paa Gulvet for at gøre Arbejdet rigtigt fra Grunden af. Det var første Gang hun havde Hovedrengøring, efter at hun var bleven gift.

Denne mystiske underste Skuffe!

Hun fandt allerførst et Bundt Breve. Hun maatte løse Baandet op og kigge dem lidt igennem. Hun havde jo god Tid. De fleste var fra Skolekammerater. „Ved Du, at Kandidaten i Gaar skrev „meget god“

under min Stil“, stod der. Den handlede om Trediveaarskrigen. Er det ikke morsomt?“ Hun lukkede et andet op. „Kan Du tænke dig, jeg har faaet en hvid Piqueskjole til Kusine Emmas Bryllup! Fa'er havde det nok lidt knapt med Penge, men Mo'er var paastaelig og sagde, at jeg, naar jeg var femten Aar, ikke kunde komme i en Kjole, der stumpede alle Vegne. Men Du skal ikke være ked over, at Du skal have din gamle paa, kære Valeria, Jeg er sikker paa, at den bliver lige saa køn som min, naar den bliver oppudset. Hvor det bliver dejligt at se dig. Vi to maa have ens Blomster i Haaret. Efter min Mening er Mosroser kønnest. Jeg kysser dig tusind Gange.“

Nu igen et andet:

„Véd Du, jeg lærer i denne Tid at løbe paa Skøjter. Der er en Student med, og han spænder altid mine Skøjter paa. Han bryder sig ikke det ringeste om, at han bliver vaad, naar han ligger paa Knæ lige midt i Sneen foran mig for at spænde Remmene. Han er saa smuk, naar han ser op og ler. Det er blot Skade, at man ikke